

ikke i Statskassen, men i denne Ordnings Kasse. Beløbet er i Øjeblikket i Sukkerfabrikkernes Kasse som Driftskapital. Jeg pegede paa, at det mulig kunde blive nødvendigt at anvende disse 20 Mill. Kr. til en Udligning af Forholdet for indeværende og de tilbageværende Aar, men der var ikke Grund til at tale om det nu. Disse Bemærkninger gjorde jeg overfor det ærede Medlem Hr. Pitzner, der gjorde opmærksom paa, at den Mulighed var til Stede, at der kunde komme et Underskud, en Mulighed, jeg aldeles ikke bestred, men jeg sagde: Der er ikke Grund til at tale om det nu, Beregningen er saaledes, at der, hvis det og det sker, er Sandsynlighed for, at den vil holde Stik. Men skulde det vise sig, at den ikke holder Stik, er der ogsaa Penge i Sukkerordningens Kasse til at dække det eventuelle Underskud i 1920—21. For øvrigt kan man ogsaa gaa en anden Vej, nemlig den at udligne Forholdet ved til enhver Tid at forandre Prisen, hvad man ogsaa tidligere har vist, at man kunde gøre.

Den højtærede Landbrugsminister kan ikke dække sig bag mig. Jeg vilde gerne have dækket ham, blot der havde været den fjerneste Mulighed for at gøre det og den ringeste Rimelighed i at stille sig op foran ham, saa at han ikke blev fuldstændig gennemhullet. Men jeg kan ikke finde Undskyldning for hans svage Stilling, han har selv været ude om den, og han maa med Humør finde sig i at faa de Klø, han skal have for den.

Rode: Min ærede Ven, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som kun har en eneste Ting imod mig, nemlig at jeg har forkælet Industrien, mente som Eksempel, da der blev spurgt, at kunne nævne en bestemt Industri her i Landet. Der blev sagt nede fra Salen, at Direktør Ballin var blevet dekoreret i Anledning af, at han saaledes havde flaaet Landbruget. Det er en Misforstaaelse, han er blevet dekoreret paa Grund af sine Fortjenester af Samfundet, det staar udtrykkelig i Indstillingen. Hvad angaar Direktør Ballins Industri, beror det ogsaa paa en Vildfarelse, naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup tror, at den har udbyttet Landbruget. Det ærede Medlem ved meget godt, hvorledes Forholdet vedrørende Huderne har været, og at der ikke i den Ballinske Virksomhed har været nogen som helst uretfærdig Fortjeneste paa Landbrugsprodukter her i Landet.

Vedrørende Landbrugsministerens Udtalelser skal jeg kun henholde mig til den lange patetiske Tale, i hvilken han forlangte

af mig, at jeg skulde være traadt frem og have sagt, at der blev gjort ham skammelig Uret, naar man tillagde ham Tanken om Verdensmarkedets Pris. Jeg har paa et tidligere Tidspunkt — det findes i Rigsdagstidende — dokumenteret de Lejligheder, ved hvilke Ministeren har forlangt Verdensmarkedets Pris. Han var Talsmand for denne Pris under Krigens Begyndelse, saa længe Markedet overhovedet var aabent, saa længe Tilførsler overhovedet var mulige, derimod — det skal jeg villig erkende — ikke paa et Tidspunkt, hvor der ingen Verdensmarkedspris længere eksisterede at sammenligne med, fordi der overhovedet ikke var noget aabent Marked og ingen Tilførsler var mulige. Da gik Landbruget ind i andre Ordninger, nemlig de faste Prisers Ordninger. Men i Foraaret, i Marts, da det gjaldt om at forberede den store Opmarch mod den radikale Regering og samle alle, som skulde med, for at denne kunde gennemføres, udstedte paa ny den nuværende højtærede Landbrugsminister det Feltraab om Verdensmarkedets Pris, som var nødvendig for at faa ogsaa den højre Fløj af Landboerne, den, der blandt andet samlede sig i Landmandsforeningen, og hvis Stemning, det ærede Medlem Hr. Raffnsøe senere har givet Udtryk for, med.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) omtalte det amerikanske Hvedemel og ønskede Import heraf her til Landet. Ikke mindst den Industri, jeg staar i meget nær Forbindelse med, maatte selvfølgelig være meget kraftigt Ønske om, at vi kunde faa det kraftige og gode amerikanske Mel til Forbrug for os, men som dansk Rigsdagsmand og under de Forhold, hvorunder Kornloven er vedtaget, vilde jeg betragte det som noget ganske til en Side, om vi fik det. Vi vilde derigennem ikke alene afskære Staten fra at faa den Indtægt, det er beregnet, den skal have af Hvedeproduktionen herhjemme, men vilde oven i Købet udsætte Staten for at ligge inde med Hvedebeholdninger, som det vilde være den aldeles umuligt at afsætte i Udlandet til en Pris, der blot nærmede sig til den, Staten har maattet betale Landbrugerne for Hveden. Jeg vil altsaa, hvor gerne end den Industri, jeg staar i Forbindelse med, vilde ønske det gode amerikanske Mel, dog anse det for at være ganske til en Side, om der herfra blev truffet nogen Bestemmelse i den Retning.

Ordføreren (Pinstrup): For at den sidste Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rode